

SERVIU EL SENYOR AMB ALEGRIA

La formació permanent, experiència discipular

Fa un mes, concretament el passat 25 i 26 de setembre, amb motiu d'aquest nou curs pastoral, vam celebrar les jornades de formació permanent amb els preveres i diaques de la nostra diòcesi de Tortosa. Vull compartir-ho amb tots els lectors del full setmanal *Vida Diocesana* perquè potser no sempre coneixem amb detall bones iniciatives que en diversos àmbits pastorals es van duent a terme, amb perseverança i esperança.

Les jornades van tenir lloc al Seminari. Vam poder dedicar temps per a un matí de recés espiritual predicat per mi mateix. També vam gaudir de moments de sana convivència, visita cultural, concelebració de l'eucaristia, i d'una reflexió sobre la sinodalitat que ens va oferir la presidenta del Foro de Laicos, Dolores Loreto García Pi. En aquest cas, va ser molt positiu que també s'hi fessin presents en el diàleg posterior a la ponència alguns membres laics i de vida consagrada de la comissió de l'etapa diocesana del Sínode.

Per part meua, era la primera vegada que hi participava i n'estic molt agraït, per la bona predisposició per part de tots, pel silenci i la pregària, pel diàleg fratern compartint experiències ben enriquidores. Agraeixo molt que la nostra Delegació Diocesana del Clergat vetllí aquesta formació permanent des de fa anys. La formació permanent és una experiència discipular. Sí, tots som deixebles de Jesucrist, l'únic Mestre i Senyor. I tots tenim molt a aprendre encara, sempre ben oberts a les seves sorpreses, jo el primer.

El papa sant Joan Pau II, al número 70 de l'Exhortació apostòlica *Pastores dabo vobis*, deia que «cul-

tivar la formació permanent és un acte d'amor al Poble de Déu (...) i una exigència nostra amb les comunitats que servim». Per altra banda, aquestes oportunitats formatives ens fan créixer en una major fraternitat.

Tots els qui formem el Poble Sant fidel de Déu, que peregrinem a la diòcesi de Tortosa, cal que donem gràcies al Senyor per la vida i ministeri dels nostres

mossens, a vegades en circumstàncies no fàcils, amb massa fronts per atendre alhora. Que les jornades de formació permanent, experiència discipular que celebrem mensualment des de fa anys, ens ajudin a ser pastors a imatge de Jesucrist Bon Pastor.

† **Sergi Gordo Rodríguez**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

La sequera que hem patit i que patim em fa adonar de la fragilitat del nostre obrar. Mentre trepitjo un camp de blat ressec, amb unes curtes tiges que no passen del pam i mancat de gra, prenc consciència de la contrarietat. Tot era a punt. S'havia llaurat el camp, s'havien trinxat els terrossos, s'havia preparat la terra i, tot esperant el millor moment, s'havia sembrat. La llavor va quedar dipositada a la terra. Punt i final en el seu camí. Era per això: llavor per ser enterrada i donar fruit.

Ara però, només en restaven unes petites mates seques, uns brins que van

desafiar la calor i que van sucumbir sota el pes de la xardorada. Res de res. No hi va caure l'aigua. Malgrat els esforços del pagès per sortir cada matí a veure créixer les seves llavors del seu camp. Amb aquest desig de propietat que l'hauria fet anar a estirar un a un els brots que naixien de la terra i a regar gota a gota cada un dels petits grans enterrats. De res no ha servit l'anhel de fer créixer la llavor. Impotent, ara contempla el lloc on les llavors arren-

Hauria pogut ser

glades havien d'haver donat el seu fruit.

I de nosaltres, què en quedarà? En el camp on hem estat plantats som conscients de la nostra fragilitat. Que, molt sovint, tot el que han fet perquè donés fruit, no ho hem aprofitat. ¿No pot ser aquest el sentiment d'aquell famós sembrador...? Cert que alguna llavor i en alguna de les collites sí que donarà fruit. Però, i la gran multitud de bones llavors que mai no conclouran el cicle

per arribar a ser el que s'esperava d'elles.

Mantinguem permanentment i no oblidem la nostra identitat: llavor per ser enterrada i donar fruit. Nosaltres a diferència de les llavors podem anar-nos desenterrant i tornant a arrelar en un altre camp. Anem a trobar aquell camp en el qual sabem que en podem obtenir el que més necessitem, que no ens falti l'aigua, la saó i sobretot la cura atenta del nostre Pagès, per acabar donant el fruit. Sigui en el camp que sigui, però ben arrelats a la terra.

Mn. Valentí Alonso i Roig

SERVID AL SEÑOR CON ALEGRÍA

La formación permanente, experiencia discipular

Hace un mes, concretamente el pasado 25 y 26 de septiembre, con motivo de este nuevo curso pastoral, celebramos las jornadas de formación permanente con los presbíteros y diáconos de nuestra diócesis de Tortosa. Quiero compartirlo con todos los lectores de la hoja semanal *Vida Diocesana* porque quizás no siempre conocemos con detalle las buenas iniciativas que en varios ámbitos pastorales se van llevando a cabo, con perseverancia y esperanza.

Las jornadas tuvieron lugar en el Seminario. Pudimos dedicar tiempo para una mañana de retiro espiritual predicado por mí mismo. También disfrutamos de momentos de sana convivencia, visita cultural, concelebración de la eucaristía, y de una reflexión sobre la sinodalidad que nos ofreció la presidenta del Foro de Laicos, Dolores Loreto García Pi. En este caso, fue muy positivo que también se hicieran presentes en el diálogo posterior a la ponencia algunos miembros laicos y de vida consagrada de la comisión de la etapa diocesana del Sínodo.

Por mi parte, era la primera vez que participaba y estoy muy agradecido, por la buena predisposición por parte de todos, por el silencio y la oración, por el diálogo fraterno compartiendo experiencias muy enriquecedoras. Agradezco mucho que nuestra Delegación Diocesana del Clero vele esta formación permanente desde hace años. La formación permanente es una experiencia discipular. Sí, todos somos discípulos de Jesucristo, el único Maestro y Señor. Y todos tenemos mucho por aprender todavía, siempre muy abiertos a sus sorpresas, yo el primero.

El papa san Juan Pablo II, en el número 70 de la Exhortación apostólica *Pastores dabo vobis*, decía que «cultivar la formación permanente es un acto de amor al Pueblo de Dios (...) y una exigencia nuestra con las comunidades que servimos». Por otro lado, estas oportunidades formativas nos hacen crecer en una mayor fraternidad.

Todos los que formamos el Pueblo Santo fiel de Dios, que peregrinamos en la diócesis de Tortosa, estamos invitados a dar gracias al Señor por la vida y ministerio de nuestros sacerdotes, a veces en circunstancias no fáciles, con demasiados frentes por atender a la vez. Que las jornadas de formación permanente, experiencia discipular que celebramos mensualmente desde hace años, nos ayuden a ser pastores a imagen de Jesucristo Buen Pastor.

† **Sergi Gordo Rodríguez**
Obispo de Tortosa

Celebració del Dia de la Gent Gran

El divendres 1 de setembre, a les 12 hores, Mn. Joan Bajo Llauredó, consiliari del moviment Vida Creixent, celebrà una Eucaristia al Patronat Escolar Obrer de la Sagrada Família. Van participar-hi ancians de la Residència Diocesana Sant Miquel Arcàngel de Tortosa i de les Llars de la Santa Creu de Jesús-Tortosa. També del programa «Sempre Acompanyats», dels esplais de Tortosa i membres del moviment Vida Creixent de les diferents parròquies de la ciutat i un bon nombre d'altres persones grans.

Cal destacar la presència de l'alcalde de la ciutat, Sr. Jordi Jordan Farnós; la regidora de festes, Sra. Dolores Bel Guerrero; el regidor de la gent gran, Sr. Francesc Vallespí Cerveto, altres regidors i regidores; la treballadora Social, Sra. Cristina Araujo Gil i alguns col·laboradors i col·laboradores. En primer lloc, la Sra. Cristina ens adreçà unes paraules de benvinguda. A continuació, el Sr. Vallespí donà les gràcies a tots els col·laboradors que des de l'Ajuntament de Tortosa seguiran treballant pel col·lectiu de la gent gran. Tot seguit, el Sr. Alcalde ens adreçà unes paraules remarcant que el tercer dia de festes està dedicat a la Gent Gran que sumen un 20% dels tortosins.

Tot seguit, Mn. Joan Bajo, consiliari del moviment Vida Creixent, inicià la celebració de l'Eucaristia que sempre és acció de gràcies i, avui de manera espe-

cial, acció de gràcies de la gent gran per tots els dons rebuts del Senyor i de la Mare de Déu de la Cinta. Assumpció Favà va fer les pregàries. Arribat el moment de la col·lecta es van repartir uns punts de llibre amb la imatge de la Mare de Déu de la Cinta i l'himne. En el moment de la comunió, Mn. Bajo es va desplaçar per tots els seients per a distribuir el Cos de Crist i evitar els problemes de mobilitat d'alguns ancians. Després de la benedicció final, acabà amb unes paraules d'agraïment i amb el desig de passar unes bones festes. Visca la Mare de Déu de la Cinta! I com a comiat de la Missa vam cantar l'himne a la nostra patrona.

Tot seguit, un petit reconeixement a la dona de més edat de la festa, Pepita Arasa Canalda de 98 anys, resident de les Llars de la Santa Creu de Jesús-Tortosa i, a l'home de més edat, 101 anys, Joan Durán Salvador de Bitem. El Sr. Alcalde i el regidor de la Gent Gran els van lliurar una placa commemorativa de la diada. A continuació un recital de cançons a càrrec del grup d'havaneres «Arrels dels Ports». I, finalment, un generós aperitiu. Havent passat un matí amb l'alegria de la celebració i d'haver-nos retrobat un any més, ens vam acomiadar fins a la propera vegada.

Maria Joana Querol Beltrán

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

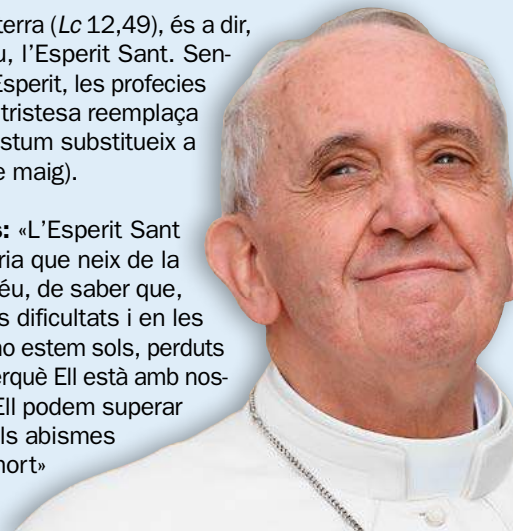
@Pontifex_es: «Quan viu l'Evangeli en plenitud, la persona no es tanca en si mateixa, sinó que dona testimoniatge de la fe, convertint-la així en fe contagiosa. Aquí neix la passió per l'evangelització» (24 de maig).

@Pontifex_es: «Escoltem la crida a estar al costat de les víctimes de la injustícia ambiental i climàtica, i posar fi a aquesta insensata guerra contra la creació» (25 de maig).

@Pontifex_es: «La primera tasca dels cristians és mantenir viu el foc que Jesús

ha portat a la terra (Lc 12,49), és a dir, l'Amor de Déu, l'Esperit Sant. Sense el foc de l'Esperit, les profecies s'apaguen, la tristesa reemplaça l'alegria, el costum substitueix a l'amor» (26 de maig).

@Pontifex_es: «L'Esperit Sant és font d'alegria que neix de la relació amb Déu, de saber que, fins i tot en les dificultats i en les nits fosques, no estem sols, perduts o derrotats, perquè Ell està amb nosaltres. I amb Ell podem superar tot, fins i tot els abismes del dolor i la mort» (27 de maig).

Missa Estacional i processó en honor de la Mare de Déu de la Cinta

El diumenge 3 de setembre, a les 12 hores, se celebrà a la Catedral la solemne Missa Estacional en honor a la Mare de Déu de la Cinta, patrona de la ciutat de Tortosa. Presidí la celebració l'Excm. i Rvdm. Joan Planellas i Barnosell, arquebisbe metropolità de Tarragona i primat. Van concelebrar el P. Abat de Poblet, Octavi Vilà i Mayo, membres del Capítol Catedral i alguns sacerdots de Tortosa i de la diòcesi i un diaca permanent. Van assistir-hi, el Sr. Jordi Jordan Farnós, alcalde de la ciutat, regidors, autoritats, Reial Arxiconfraria de la Mare de Déu de la Cinta, Cort d'Honor, pubilles i pubilletes amb les respectives reines i molts fidels.

S'inicià la celebració amb el cant de l'himne de la Mare de Déu de la Cinta i, a continuació, el Sr. Arquebisbe ens beneí amb el llibre de la Paraula de Déu i tot seguit inicià l'homilia. «No perdeu de vista el gran llegat que teniu a Tortosa: la Cinta. Aquest matí celebrem l'Eucaristia a la catedral i aquesta tarda la Processó solemne pels carrers de la ciutat. Dintre pocs dies arribarà a la diòcesi de Tortosa l'estimat bisbe Sergi. Preparem-nos per rebre el millor possible el nou bisbe. Que visquem l'amor a la Mare de Déu, posem-nos a disposició dels altres i donem-li gràcies per la seva participació en la glòria de Déu. Hem de ser testimonis d'esperança i servir amb un esperit com el de Maria, per poder participar com ella en la glòria de Déu Pare. Amén.»

Un membre de l'Arxiconfraria va fer les pregàries. A l'ofertori van presentar les ofrenes dues pubilles i

una pubilleta, mentre l'Orfeó Tortosí va cantar els *Goigs de la Mare de Déu*. En acabar la celebració de l'Eucaristia, el Sr. Arquebisbe ens impartí la benedicció final amb indulgència plenària. Tot seguit i plens d'emoció vam cantar l'himne a la Mare de Déu de la Cinta. A continuació va entrar la Colla Gegantera de Tortosa fins al peu del presbiteri, presidits per la figura de l'àguila, ballant en honor a la Mare de Déu. Després d'un fort aplaudiment, el seguici que l'acompanyava, interpretà l'himne de la Cinta mentre sortien de la catedral. A continuació va tenir lloc a la porta principal la tradicional «Trona de focs» en homenatge a la nostra patrona.

El mateix dia, a les 19.30 h, va tenir lloc la Processó que va recórrer els carrers de la nostra ciutat, presidida per Mons. Joan Planellas i Barnosell, portador de la Relíquia de la Cinta, acompanyat del Cabildo Catedral, alguns sacerdots i el diaca permanent. El portador de l'estendard principal fou el P. Abat de Poblet, Octavi Vilà i Mayo. Van participar de la Processó, l'Arxiconfraria i Cort d'Honor de la Mare de Déu de la Cinta; el Sr. Jordi Jordan Farnós, alcalde de la ciutat; regidors/es i autoritats; un bon nombre de tortosins/es i les bandes de música Lira Ampostina i Municipal de Tortosa. La Processó va entrar per la nau central de la catedral, fins a l'altar major i en entrar la Relíquia de la Mare de Déu, es van disparar com tots els anys, un «ramillet de focs». Vam rebre la Mare de Déu cantant el seu himne i entre forts aplaudiments. En arribar el Sr. Arquebisbe a l'altar amb la Relíquia, va fer una pregària i finalitzà la celebració.

Maria Joana Querol Beltrán

DOMUND 2023

«Cors ardents, peus en camí»

El nostre recorregut seguint la reflexió del Papa per al Domund 2023 arriba al final del seu camí, així com a l'octubre, però hem de continuar tenint present tot l'ensenyament que ens ofereix el text dels deixebles d'Emmaús: com estaven desanimats, com el seu cor cremava amb les explicacions de Jesús, com se'ls van obrir els ulls i el van reconèixer en el partir del pa i com, finalment, van tornar a Jerusalem per explicar el que els havia passat, fent-se missioners dels seus companys.

Nosaltres seguim moltes vegades el mateix procés, després d'escoltar la Paraula i veure com ens crema el cor pel descobriment del missatge de Jesús, hem de posar-nos en camí per explicar i compartir tot el que hem viscut al nostre interior. Això ens diu que hem de procurar ser missioners allà on el Senyor ens ha cridat. I no podem oblidar que cadascú de nosaltres té una crida per viure el seu «ser missioner».

Intentem ser conseqüents a la crida missionera personal que Jesús ens fa a tots. Recordem que el Domund no s'acaba amb el mes d'octubre, segueix al llarg de tota la nostra vida i que la pregària, el compartir, el donar a conèixer a Jesús, són aspectes que hem de tenir sempre en compte en el nostre ser cristians.

Delegació diocesana de Missions

AGENDA

▮ **Dissabte 4 de novembre**, Seminari, a les 9.30 h, trobada de Pastoral Educativa.

▮ **Diumenge 5 de novembre**, Vilella Baixa, a les 10 h, Missa. / Cabacés, a les 11.15 h, Missa. / La Torre de l'Espanyol, a les 12.45 h, Missa.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

30. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Rm 8,12-17 / Sl 67 / Lc 13,10-17]. Sant Marcel, centuri romà, i els seus fills Claudi, Rupert i Victori, màrtirs; santa Eutròpia, mr.; santa Zenòbia, mr.

31. ■ Dimarts [Rm 8,18-25 / Sl 125 / Lc 13,18-21]. Sant Alfons (Alonso) Rodríguez, rel. jesuïta castellà, mort a Palma de Mallorca; sant Quintí, mr.; santa Lucil·la, vg. i mr.

NOVEMBRE

1. □ Dimecres Tots Sants (litúrgia de les hores: de la Solemnitat). [Ap 7, 2-4.9-14 / Sl 23 / 1Jo 3,1-3 / Mt 5,1-12a].

2. ■ Dijous [Lm 3,17-26 (o bé: Rm 6,3-9) / Sl 129 / Jo 14,1-6]. Comemoració de tots els fidels difunts.

3. ■ Divendres [Rm 9,1-5 / Sl 147 / Lc 14,1-6]. Urgell: □ Sant Ermengol (†1035), bisbe d'Urgell, patró secundari de la diòcesi. Sant Martí de Porres (1579-1639), religiós dominicà de Lima; sant Pere Almató, prevere dominicà i màrtir a Indoxina (1861), nat a Sant Feliu Sasserra (Lluçanès); santa Sílvia, mare de Gregori el Gran; sant Malaquies (1094-1148), bisbe d'Armagh. Els innombrables màrtirs de Saragossa.

4. □ Dissabte [Rm 11,1.2a.11-12. 25-29 / Sl 93 / Lc 14,1.7-11]. Sant Car-

les Borromeu (1538-1584), bisbe de Milà, card.; sants Vidal i Agrícola, mrs.; sant Felix de Valois, prev. cofund. dels Trinitaris (OSST, 1198); santa Modesta, vg.

5. ■ Diumenge vinent, XXXI de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Mt 1, 14b-2,2b.8-10 / Sl 130 / 1Te 2,7b-9. 13 / Mt 23,1-12]. Sant Zacaries i santa Elisabet (o Isabel), pares de Joan Baptista; santa Àngela de la Creu, vg. i fund. Germanetes de la Creu a Sevilla. Sant Feliu de Llobregat: Beata Maria Ràfols i Bruna, rel. fund. de les Germanes de la Caritat de Santa Anna (HCSA, 1825), nascuda al Molí de Rovira (Vilafranca del Penedès). Urgell: Sant Martí de Porres.

Diumenge XXX de durant l'any (A)

COMENTARI

«Estima el teu Déu i estima els altres com a tu mateix»

Segur que tots els cristians sabem que el gran manament de Crist és estimar Déu i estimar el pròxim. De fet aquesta és la resposta de Jesús a la pregunta que li fan: *Quin és el manament més gran de la Llei?* I la resposta de Jesús és molt clara: *Estima el Senyor el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb tot el pensament. Aquest és el manament més gran i el primer de tots.* Semblaria que la resposta ja és completa. Però Jesús afegeix: *El segon és molt semblant: Estima els altres com a tu mateix.* Aquest segon forma una unitat amb el primer: *Tots els manaments venen d'aquests dos.* Jesús subratlla per una banda la totalitat del nostre amor a Déu: l'hem d'estimar amb tot el que som, amb tot el que tenim, interior i exteriorment. El nostre amor a Déu ha de ser total. Però no ens podem equivocar; si no estimem els germans, el nostre amor a Déu no és complet, no és autèntic. Ens podem enganyar pensant que estimem Déu (que no veiem) quan no estimem els germans que sí veiem. Per això és molt important llegir la primera lectura que concreta aquest amor: *No maltractis ni oprimeixis els immigrants. No maltractis cap viuda ni cap orfe... si prestes diners a algú del meu poble, als pobres que viuen amb tu, no facis com els usurers, no li exigeixis els interessos...* I posa un exemple concret: *Si et quedes com a penyora el mantell d'algú, torna-li abans que no es pongui el sol: és tot el que té per abrigar-se.* Aquest text ens ajuda a concretar el nostre amor al pròxim: no és un amor teòric sinó pràctic, concret, de fets. Per això aquesta primera lectura ens fa aterrar en el nostre amor. Pau lloa els creients de Tessalònica dient que *han estat un model per a tots els creients de Macedònia.* Si som capaços d'estimar Déu amb totes les forces i els nostres germans de forma molt concreta es podrà dir dels cristians que som també un model per a tothom. Certament que moltes vegades no serà fàcil estimar el pròxim però mostrar-los el nostre amor amb fets serà la forma de dir que realment estimem Déu. Altament podríem enganyar-nos.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre de l'Èxode (Ex 22,20-26)

El Senyor diu: «No maltractis ni oprimeixis els immigrants, que també vosaltres vau ser immigrants al país d'Egipte. No maltractis cap viuda ni cap orfe: Si els maltractes i alcen a mi el seu clam, jo l'escoltaré i, encès d'indignació, us mataré amb l'espasa: les vostres dones quedaran viudes, i orfes els vostres fills. Si prestes diners a algú del meu poble, als pobres que viuen amb tu, no facis com els usurers: no li exigeixis els interessos. Si et quedes com a penyora el mantell d'algú, torna-li hi abans que no es pongui el sol. És tot el que té per abrigar-se, el mantell que l'embolcalla. Amb què dormiria? Si ell alçava a mi el seu clam, jo l'escoltaria, perquè soc compassiu.»

▶ Salm responsorial (17)

R. *Us estimo, Senyor, vós m'enfortiu.*

Us estimo, Senyor, vós m'enfortiu, / roca i muralla que em deslliura. R.

Déu meu, penyal on m'emparo, / escut i força que em salva. / Rodejat d'adversaris delirants, clamo al Senyor, / crido auxili d'entre els enemics. R.

Beneït sigui el Déu vivent, el meu penyal. / Beneïxo el Senyor que em salva. / «Ha donat grans victòries al seu rei, / ha mostrat l'amor que té al seu Ungit.» R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (1Te 1,5c-10)

Germans, ja sabeu el que fèiem per vosaltres mentre érem a la vostra ciutat. També vosaltres heu imitat el nostre exemple i el del Senyor, acollint la paraula de Déu enmig de moltes adversitats, plens del goig de l'Esperit Sant. Així heu estat un model per a tots els creients de Macedònia i d'Acàia, perquè, des de la vostra ciutat, s'ha estès el ressò de la paraula del Senyor. I no solament a Macedònia i a Acàia, pertot arreu parlen de la vostra conversió de manera que no ens cal afegir-hi res: ells mateixos contenen com va ser la nostra arribada entre vosaltres i com abandonàreu els ídols i us convertíreu a Déu per adorar només el Déu viu i veritable i esperar del cel Jesús, el seu Fill, que ell ressuscità d'entre els morts i que ens salvarà de la pena en el judici que ha de venir.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 22,34-40)

En aquell temps, quan els fariseus s'assabentaren que Jesús havia fet callar els saduceus, es tornaren a reunir, i un d'ells, mestre de la Llei, per provar-lo, li va fer aquesta pregunta: «Mestre, quin és el manament més gran de la Llei?» Jesús li contestà: «Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb tot el pensament. Aquest és el manament més gran i el primer de tots. El segon és molt semblant: Estima els altres com a tu mateix. Tots els manaments escrits en els llibres de la Llei i dels Profetes venen d'aquests dos.»

▶ Lectura del libro del Éxodo (Éx 22,20-26)

Esto dice el Señor: «No maltratarás ni oprimirás al emigrante, pues emigrantes fuisteis vosotros en la tierra de Egipto. No explotarás a viudas ni a huérfanos. Si los explotas y gritan a mí, yo escucharé su clamor, se encenderá mi ira y os mataré a espada; vuestras mujeres quedarán viudas y vuestros hijos huérfanos. Si prestas dinero a alguien de mi pueblo, a un pobre que habita contigo, no serás con él un usurero cargándole intereses. Si tomas en prenda el manto de tu prójimo, se lo devolverás antes de ponerse el sol, porque no tiene otro vestido para cubrir su cuerpo, ¿y dónde, si no, se va a acostar? Si grita a mí, yo lo escucharé, porque yo soy compasivo.»

▶ Salmo responsorial (17)

R. *Yo te amo, Señor; tú eres mi fortaleza.*

Yo te amo, Señor; tú eres mi fortaleza; / Señor, mi roca, mi alcázar, mi libertador. R.

Dios mío, peña mía, refugio mío, / escudo mío, mi fuerza salvadora, mi baluarte. / Invoco al Señor de mi alabanza / y quedo libre de mis enemigos. R.

Viva el Señor, bendita sea mi Roca, / sea ensalzado mi Dios y Salvador: / Tú diste gran victoria a tu rey, / tuviste misericordia de tu ungido. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses (1Tes 1,5c-10)

Hermanos: Sabéis cómo nos comportamos entre vosotros para vuestro bien. Y vosotros seguisteis nuestro ejemplo y el del Señor, acogiendo la Palabra en medio de una gran tribulación, con la alegría del Espíritu Santo. Así llegasteis a ser un modelo para todos los creyentes de Macedonia y de Acaya. No solo ha resonado la palabra del Señor en Macedonia y en Acaya desde vuestra comunidad, sino que además vuestra fe en Dios se ha difundido por doquier, de modo que nosotros no teníamos necesidad de explicar nada, ya que ellos mismos os convertisteis a Dios, abandonando los ídolos, para servir al Dios vivo y verdadero, y vivir aguardando la vuelta de su Hijo Jesús desde el cielo, a quien ha resucitado de entre los muertos y que nos libra del castigo futuro.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 22,34-40)

En aquel tiempo, los fariseos, al oír que Jesús había hecho callar a los saduceos, se reunieron en un lugar y uno de ellos, un doctor de la ley, le preguntó para ponerlo a prueba: «Maestro, ¿cuál es el mandamiento principal de la ley?». Él le dijo: «Amarás al Señor tu Dios con todo tu corazón, con toda tu alma, con toda tu mente». Este mandamiento es el principal y primero. El segundo es semejante a él: «Amarás a tu prójimo como a ti mismo». En estos dos mandamientos se sostienen toda la Ley y los Profetas.»